

Tíggju kokkar er ikki ein ov nógv

Hýrurin er góður á teimum tíggju kokkunum, sum fáa sær vinnubræv á skeiði á Hotel Norð. Og maturin er ikki minni góður...

Kennir tú hesa?

Ein kokkur sigur við messin: »Eg keypi tíggju sildir fyrri eina krónu. Hvussu nógv kostar hvør sildin?«.

»Ja, bíða mær eitt sindur,« svarar messurin; men ongan veg gekk.

Kokkurin gav honum pappír og blýant. »Far tú inn í bestikkrúmið, so hevur tú frið at rokna.«

Fleiri góðar

Løtu seinni fór kokkurin inn til messin. »Nú, hvussu gongur...?«

»Bíða, tig, eg rokni...«.

»Jú, men so trupult kann tað ikki vera. Eg keypi tíggju sildir fyrri eina krónu, hvat kostar so ein sild?«.

»Segði tú sild...? Eg sitji og rokni makrel!«

Hetta er bert ein av teim-

um mongu, góðu skrønunum, sum hava verið havdar á lofti á Hotel Norð, har tíggju kokkar hava verið á skeið. Níggju mannfólk og eitt konufólk.

Mesti íspegilin er Kári Thomassen av Tvøroyri, ið pástendur, at orsøkin til, hann hevur so lægið stev í føroyskum dansi, er, at hann er lām...

Anna Arabo er einasta konufólk á kokkaskeiðnum. Undir lúðini á henni erkaíspegilin á skeiðnum, Kári Thomassen.

Royndir, men hava reinki pappír

Eingin av teimum tíggju hevur pappír uppá, at hann

hann ella hon er kokkur, og tí eru tey farin á skeið; eftir hetta skeiðið, sum endar í morgin, fáa tey alment góðkent vinnubræv sum kokkar.

Tað eru teir báðir kokkamir Rasmus Lassen, stjóri á hotellinum, og Mikkjal Joensen, ið leggja lag á. Harumframt hevur Kiss Linklett undirvíst í rokning og enskum. Mikkjal dugir ikki bara at servera mat, men kann eins og Kiss servera eina skjóta replikk, nær tað skal vera.

Vit skulu hava eina mynd av kokkunum øllum. Tað sleppa vit ikki so. Kári skal líka »venda undir-munnin«., áðrenn vit sleppa at klikkja...

Páll Joensen, Kári Øssursson, Tommy Mortensen og Frederik Gøthe við komfýrin á Hotel Norð. Kári Øssursson starvast á eina restauratión í Danmark, og sá lýsingina um skeiði av tilvild, meðan hann var í Føroyum og ferðaðist

Sum á jólam

Kokkarnir eru samdir um, at hóast teir hava verið í bransjuni í fleiri ár, so hava teir fingið nógv burturúr.

Og tað ássanna vit skjótt. Hóast døgurðin er burturbeindur, tá vit av tilvild koma á gátt, er tað rættlaga skjótt, at eitt átuligt fat stendur frammanfyri okkum: lundir (ella mørbrad, sum tað ikki eitur) við eplum, grønmeti, heilum leyki og stjørnupyntað við eplamorli.

Niðurlundir fáa vit heita minestrone-súpan, ið smakkur eftir meira. Og ríkiligt er til. Tað er møgulegt, at ov nógvir kokkar kunnu oyðileggja matin. Her hava tíggju verið uppi, men einki bendir á, at tað hava verið ov nógvir. Vit fáa okkum upp á aftur...

Juice afturvið

Vit drekka juice afturvið døgurðanum, tí ov nógvir lassar hava verið í tinginum øll hesi ár. Meðan vit eta, sendir útvarpið beinleiðis og vit skilja, at ikki bara Lassi ryggleysi, men eisini Finnbogi Arge er farin at vingla í spurninginum um útskeinking, tí teir óttast, at atkvøðurnar blotna í promillunum.

Oman fyrri Leiðið stedska vit, tí atkvøðast skal í tinginum. Leiðin gongur til Havnar, tá vit hava fingið staðfest, at vit kunnu fáa eitt glas av víni aftur við døgurðanum og cointreau afturvið kaffinum næstu ferð vit koma á hotellið.

Og hvør veit: kanska Lassi og Finnbogi sita við grannaborðið...

ówh...

Aftast frá vinstri: Jákup H. Jacobsen, Tommy Mortensen, Eirkur Østero, Kári Øssurson, Jákup Egholm, og Páll Joensen

Fremst frá vinstri: Kári Thomassen, Frederik Gøthe, Eddie Petersen, Anna Arabo, og lærarnir Rasmus Lassen og Mikkjal Joensen

